

Ulla Clement

1926 – 2023

Ved min moders død fandt jeg på hendes computer et oplæg til hendes livshistorie – da hun er ”primus motor” ved etablering af *Stutteri Abildore* har jeg tilladt mig at ”låne” lidt fra hendes udkast, supplere med fotos således at vi alle kan få indblik i hendes spændende liv.

Min mor så først dagens lys på ”Røde Møllers” klinik på Bakkegårdsalle på Frederiksberg, hvor også hendes 5 år ældre bror, Finn, kom til verden. Min morfar, Christian Emil Clement, født i 1889, var skovridersøn fra Vennerslund Gods på Falster. Han var jurist og på den tid partner i firmaet *Siesby og Simonsen* i Nørregade, København. Min mors farfar og farmor var, skovrider Peter Foersom Clement og Regine Brendstrup. Min mormor, Marie, født 1891, var datter af proprietær Thomas Rosen, der først var ejendomsmægler, men som senere købte en lille gård, ”godset”, lige syd for Kolding Fjord. Marie var tandlæge med egen praksis på Vestervoldgade, København. Hun havde taget sin eksamen i 1912 og var i starten ansat i et år hos en Norsk tandlæge, for, som hun sagde at lære at trække tænder ud!

Sagfører Christian Emil Clement, Tandlæge Marie Clement & Airdale Terrieren Fellow

Ami (Fuldblod x Trakener)
Ryttermærke i guld nr. 69

Min mors mest kendte hest var Ami, som hendes far måtte købe til hende, da Pipper, hendes første hest, viste sig at have "væt til alters" som boghandler/ ridelærer Stytzer fra Helsingør sagde – det betød, at den havde beskadiget sine "knæ" og snublede, selv i galop, med det resultat, at min mor slog en kolbøtte ud over hovedet, heldigvis uden at komme til skade. Ami stod på Ringgården i Hornbæk, og min mor havde mange rideture i Klosteris Hegn, for det meste alene, og til tider sammen med Generaldirektør Ohlson (Ohlsens Frøhandel). Min mor red også op til Løfbergs på Kildemose, hvor Pip Løfberg også havde en hest og hvor der var en dejlig stald til to heste plus en god ridebane. Om aftenen spillede min mor og Pip billard, hvilket hun blev helt ferm til og kunne slå min morfar far, hvilket ikke passede ham. Fra Kildemose red min mor så hjem til Gentofte, hvor min morfar syntes, det var en lang vej, så han cyklede helt ud til Holte for at møde min mor – det var ret rørende og hyggeligt for min mor at kunne følges med ham det sidste stykke vej.

Den 5 maj 1945 ankom Generalmajor Dewing til Kastrup Lufthavn, han var i 1944 udpeget som leder af den gruppe, der på de allieredes vegne skulle forestå overgangen til fred i Danmark efter Tysk nederlag. Med ham kom også min mors kommende mand og min far, Thomas Henry Lambert. Thomas var major i den Britiske hær og havde deltaget i krigen i Europa fra første færd, senere i den britiske rekognoscerings enhed *The Phantom Troops*, og fik tildelt *Military Cross* for sin indsats i Antwerpen.

Major Thomas Lambert

Min mor mødte min far første gang d. 1 juli til et selskab hos min mors gode venner skibsreder Knud Larsen og han kone Grethe. Hun skulle ellers have været i Circus Schumann med Jørgen, den igangværende kæreste, men han havde travlt og kom heller ikke i pausen, så hun tog hjem, hissede sin kjole op, tog hendes fars cykel og kørte til Ordrupvej, hvor de boede. Min morfar havde flere gange været oppe og kigge ud af vinduet for at se, hvor min mor blev af, og kom ind til min mormor og fortalte, at nu var min mor og cyklen blevet kørt hjem af to officerer i en Jeep! Dagen efter drog min mor så til Tivoli og bekendte det hændte for Jørgen – det havde hun jeg nok ikke behøvet, han havde allerede hørt om selskabet fra Olesen, som var direktør i ”Esprit de Valdemar”, han og hans kone havde taget det som en kær pligt at underrette ham! Om tirsdagen skulle min mor op til min mormor i Hornbæk, og min far tilbød mig et køre hende derop kl 1. Min morfar ringede fra kontoret for at spørge, om min mor var blevet brændt af! Det er mest sandsynligt at han ringede i anden anledning, han har altid været øm over min mor.

Resten af sommeren gik i sus og dus, krigen var forbi, de Britiske officerer blev meget feterede, der var fester, og Englænderne holdt stor fin middag på Palads Hotel på Rådhuspladsen, hvor de britiske tropper var indlogeret. De afholdt en ridekonkurrence med Gymkhana – noget vi aldrig havde set i Danmark før.

Men alt får en ende, og i august skulle min far Tom tilbage til Tyskland, og derfra videre hjem til England – han havde en forlovelse in England, han lige skulle have hævet først – i England var det dengang næsten ligeså kompliceret som en skilsmisse! Han kom dog tilbage igen i oktober, og min mor og far blev forlovet om sommeren 1946 og gift den 12 april 1947 i Hellerup Kirke. De blev kørt i karet med hvide heste foran, og middagen foregik på Bellevue Strandhotel med deltagelse af familie og venner, og derefter tog de til Hornbækhus på bryllupsrejse.

Min mor og far havde bestilt en bungalow i noget nybyggeri, som skulle være færdigt i løbet af efteråret, men allerede på deres bryllupsrejse fik de besked om, at byggetilladelsen var trukket tilbage, fordi husene ville være for nær på et beskyttet område. Nu var gode råd så dyre, min far kunne få job på en farm i Afrika. Det syntes min morfar ikke rigtig om, så han købte Bjørnholm på ca. 100 tdr land i Højelse sogn ved Køge til min mor og far – hellere det, end se sin datter i Afrika.

Der flyttede min mor og far så ind d. 1 november 1947, med kakkelovne, tørv til at fyre op med, sort komfur i køkkenet – og min mor, der dårligt kunne koge et æg! I tasken havde min mor til gengæld bøgerne ”Landbrugets Ordbog” og ”Den lille Husmand”.

Min mor og far flyttede til Bjørnholm d. 1 november 1947. Den tidligere ejer var Carl Bernhard Lawaetz, som var af kendt landmandsslægt og opdrætter af Bergierheste. Han havde købt gården kun 6 måneder af skibsreder Høge Marx Nielsen, som desuden ejede Ørnegården i Strøby, der nu er nedrevet, men hvis 4 spektakulære ørne fra taget er bevaret og den dag i dag står på en plæne i Strøby lige syd for Køge. Skibsrederen og hans hustru, som var en kendt skuespillerinde, havde gjort meget for at shine gården op. De havde renoveret stuehuset, men da de kun brugte gården som sommerbolig, var de gamle kakkelovne og det sorte komfur i køkkenet bevaret – der var heller ikke tænkt på nogen opvarmning af badeværetset! Hestestalden var sat i stand med støbt gulv i grøn cement – det var glat som en glidebane i frost vejr om vinteren, og kostede min mor nogle blåsorte tæer, når hun skulle vande hestene ved truget, og de skred på gulvet. De udvendige mure var kunstfærdigt berappet, hvilket gjorde den årlige kalkning meget besværlig. Murene var også prydede med smukke kakkelovnsfronter. Der var gravet 1 meter af gårdspladsen, så den var forsænket og belagt med perlegrus. Gårdspladsen blev harvet hver lørdag med hest for at holde ukrudtet væk. Midt i gården var der et nedgravet vandværk med pumpe, som forsynede dyr og beboere med vand. Vandværket fungerede normalt godt, undtagen en vinter, hvor det gik i stå i 20 gr, frost, og inden smeden fik det i gang igen, var vandet frosset i rørene – landlivets glæder i 1950 erne! Haven var anlagt i to niveauer med frugthave i den øverste afdeling, adskilt af en række blomstrende buske – kvæde og jasminer.

Den mest imponerende bygning på gården, var den store lade, som min mor bekendt, blev opført af en tidligere ejer, Mejeriejer Pedersen, som udover Bjørnholm, hvor han havde avlscenter for svin, også ejede Bøgely Mejeri og frugtplantagen i Ll Salby. Han havde købt gården af Forpagter Abel, Gl. Lellingegård, som gav gården navnet efter sin søn, Bjørn Åge. Navnet "Bjørnholm" prydede gavlen – det så meget flot ud, men kostede en formue at få malet op, når ladens gavle var blevet kalket! Majeriejer Pedersen og hans kone var utrolig venlige, hun indviede min mor, der kun var 21 år og ret så grøn i husholdning og ikke mindst i husholdning på landet, i det mest nødvendige. Da de havde solgt Bjørnholm, havde de stadigvæk svin på mejeriet, og det var ingen hemmelighed, at mange nød godt af de halve grise under og lige efter krigen. Min mor og far manglede aldrig piskefløde til kaffen og æblekagen!

Bygningen i midten var kostald – bygningen til højre var hestestald – laden skimtes i baggrunden

Den første bil – 2 personers Packard fra 1928, som vejede over 2 ton og brugte lige så megen olie som benzin

Min mor og far fik 3 børn – Thomas Clement Lambert, Sally Ann Lambert og Ian Henry Lambert – Hvert år ved juletid ankom fotografen fra København – vi blev alle pudset op og fotograferet.

Naboen to døtre Bendikte Stelling og Marianne Stelling fra Borgergården blev også fotograferet ved juletid.

Min morfar Christian Emil Clement – 70 år

Frøken Nielsen med 3.klasse – Marianne Stelling er bagerste række nr. 1 tv – Birte Knudsen, hvis far arbejdede på Bjørnholm er i bagerste række nr. 5 tv og Sally er i midterste række nr. 2 tv.

Ian i 1. klasse

Hestene på Bjørnholm

Lawaetz havde sine belgierheste opstaldet på Bjørnholm indtil han fandt en gård ved Kalundborg til sig selv og hestene. Det skete i sommeren 1948, og da næsten alt arbejde på gården foregik med heste, suppleret af en Fords Major med piggede jernhjul, måtte min mor og far ud at finde andre hestekræfter. Valget faldt på stambogsførte Oldenborgheste – de var noget dyrere – men der blev indkøbt 4 hopper og en vallak – der skulle bruges 4 heste til at trække såmaskinen.

Såning med Oldenborgere

Til hopperne valgte min mor og far den bedste hingst på Sjælland – den sorte Gowartz, som var importeret fra Holland, hvilket viste sig at være et godt valg. I 1952 blev kongresskuet afholdt på Bellahøj dyrskueplads, der dengang lagde plads til det Sjællandske fællesskue. Der var deltagelse fra Sverige og Fyn, og alle tilmeldte hopper og hingste skulle før skuets afholdelse igennem en udtagelse, så kun dyr, der ville bedømt i 1 Kl, fik lov at deltage. En del af denne udtagelse fandt sted på Bjørnholm. Min mor og far fik udtaget 2 hopper, den brune Musse, som stod nr. 5 i holdet for ældre hopper, og hendes datter Musette efter Gowartz, som gik fløj i de 3 års hopper med ærespræmie – et stort øjeblik.

Musse med Mark

Udtagning af hopper til Kongres Skuet – Konsulent Flejsborg ses forrest tv

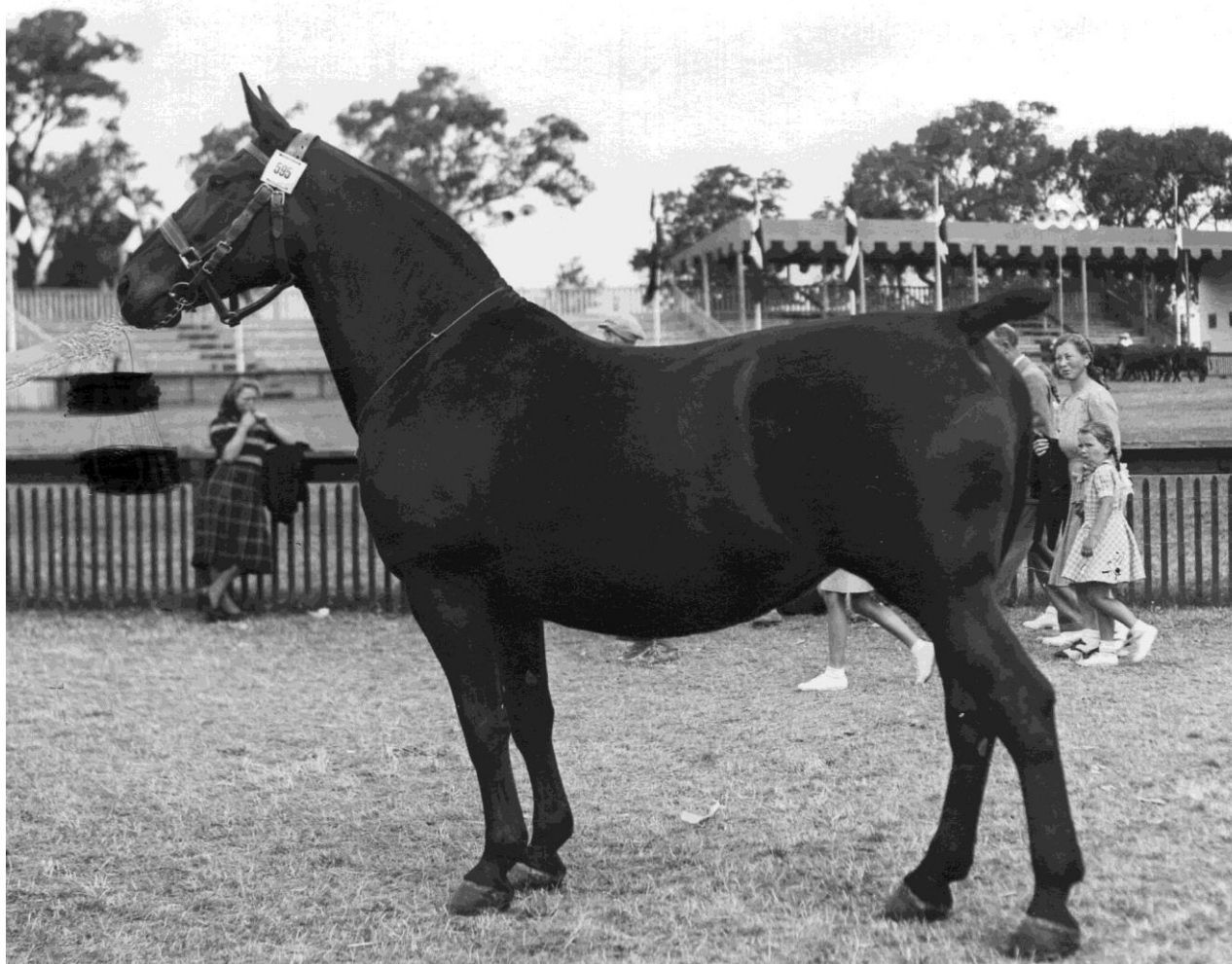

Kongresskuet 1952

Musette, 1.pr, fløj ved Kongresskuet i 1952

Kamma

Musse med *Mark*, 1.pr, Køge 1952 – Det er min farfar, der holder hoppen

Køer på Bjørnholm

Der var kun 6 køer på Bjørnholm, da min mor og far overtog gården – Lawaetz havde solgt den oprindelige besætning, der stod på gården ved hans overtagelse ½ år tidligere og medbragt 6 køer fra familiens gård, Kålund Kloster ved Kalundborg. Mælken blev leveret til Bøgely Mejeri i Ll Salby og afregnet efter fedtprocent – havde man over et vist antal junger, blev mælken afhentet, ellers leverede man selv. Vores nabo, som kun havde et lille antal køer, trillede sin mælk over vejen, og havde i forvejen skummet fløden fra den ene junge over i den anden. Den dag kontrollen var på mejeriet, blev jungen med den tynde mælk trillet hjem igen, og ugens mælkelevering blev afregnet efter fedtprocenten i den ”berigede” junge. Kun kviekalvene havde betydning – tyrekalvene blev slagtet hurtigst muligt, når der ikke lige var tale om avlsemner – der var ingen dengang, der fodrede kalve op. De 6 køer var jo ikke meget af en besætning, så de blev ret hurtigt suppleret med indkøb af dyr fra bl. a. Vennerslund Gods på Falster – alle Rød Dansk Mælkerace. En tyrekalv af god afstamning, Højbjørn, efter den dengang meget kendte tyr Højvig 136, blev indkøbt fra Ejner Karlshøj, som var forpagter på Tvindelstrup og senere ejer af Mariehøj på Stevns. Højbjørn fik stor betydning i vores besætning på ca. 25-30 køer + ungkvæg, han vandt 1 præmie og ærespræmie på Køge dyrskue. Dyrskuerne på Stevns vekslede i 1950'erne mellem Køge, Faxe og Præstø og Store-Heddinge, og ærespræmierne var utrolig flotte – banker og firmaer samt Carlsen Langes Legatstiftelse overgik hinanden i sølvtoj. Præmierne blev overrakt ved en meget festlig middag på hotellet i Køge, hvor der blev holdt taler af borgmesteren og den landskendte polimester Vagn Bro. I 1953 stillede min mor en afkomssamling efter Højbjørn på Bjørnholm – hun stillede alt afkom efter tyren, hvilket var bemærkelsesværdigt, da Kvægavlsforeningerne kun stillede dyr udvalgt fra forskellige besætninger – måske ikke de ringeste? Højbjørn solgte min mor senere på Bellahøj Dyrskuet, hvor han stod som nr. 3 af de ældre tyre, for 8000kr – der blev givet håndslag og drukket lidkøb efter alle kunstens regler, som det sig hør og bør! Han virkede i Give Kvægavlsforening i nogle år, hvorefter de solgte ham videre til tyrestationen på Kollekolle i Nordsjælland.

Højbjørn

Afkomstsamling efter Højbjørn

Grise på Bjørnholm

Der var på Bjørnholm et gammelt lavt kartoffelhus, som oprindeligt blev brugt til opbevaring af kartofler vinteren over. Min mor og far fik bygget det om til unggrise/fedesvin, søerne gik i en svinestald i laden og om sommeren til tider i et selvbygget halmhus, hvor gravænderne rugede på taget. Halmhuset var bygget op af et skelet af granrafter med halmballer ind imellem, granrafter som tag med halmballer ovenpå. Søerne gik der kun om sommeren og farede ikke udendørs. De farede i den ende af laden, der var indrettet til svinene. Min mor orkede ikke at have avlscenter for svin, men valgte det mindre krævende fremavlscenter, hvor der var kontrol med dyrene ved årlige kåringer, og hvor søerne blev afprøvet ved at 2 sogrise og 2 ornegrise blev bedømt på samme vilkår som de tre store forsøgscentre, et i hver landsdel, som var forebeholdt de "rigtige" svineavlscentre. At fremavlscentrene var en torn i øjnene på dem, var der vist ikke nogen tvivl om, min mor kunne jo sælge avlsdyr næsten lige så let som dem! Min mor udstillede også svin på de lokale dyrskuer og på fællesskuet på Bellahøj, der strakte sig over 4 dage, hvilket kunne være svært at indpasse i driften. Bellahøjskuet var en ret stor Københavner-begivenhed, bussen "Linie Buh" bragte interesserede fra midten af København til dyrskuepladsen. Skuet blev indledt med en festbuffet for udstillerne på Københavns Rådhus, det var et stort tilløbsstykke. År senere blev det også afholdt St Hans aften, og min mor sad med Knud i Haven og hørte en operasanger synge midsommervisen. Min mor havde den glæde at udstille "skuets bedste so" i Køge 1961 - efter hendes mening ikke den bedste so, men hun lå med 14 gode grise, hvilket nok har påvirket bedømmelsen. Min mor og jeg havde vasket og pudret søerne dagen før og været oppe, før en vis mand får sko på, for at nå frem i tide. Der var også Tivoli på pladsen hvor min vandt en flaske portvin i skydeteltet – helt igennem en god dag!

Hunde på Bjørnholm

Nævnes skal da også at min mor, vist nok den første, importerede Moy, en rød Labrador Retriever til Danmark i 1947. Moy, som var med hvalpe skulle ved importen i karantæne – heldigvis hjemme hos os selv. Hun fik 6 hvalpe, hvoraf vi beholdt en gul hanhund Gigger. Men da racen var ukendt herhjemme, troede man, de var bastarder – som min far og mor måtte forære væk til jagtinteresserede. De blev glædeligt overraskede og ville senere gerne have stamtavlen – selvfølgelig mod betaling. I 1960 importerede min mor en sort Labrador Retrievertæve, Dinah of the Isle. Dinah fik 12 hvalpe hvoraf flere ligger som yderste led i mange danske stamtavler. Judy og Peggy, begge gravhunde, udgjorde også en del af vores hundeliv på Bjørnholm.

Far, Mor, Tommie, Gigger og Moy

Moy

Dinah of the Isle

Mor med Dinah og Judy

Landbruget på Bjørnholm

Nu var Bjørnholm jo ikke kun husdyrhold, de 105 tønder land blev drevet med bl.a. kartofler, foderkorn, roer, frø og korn til fremavl. I årene lige efter krigen, var der afleveringspligt af korn til en ret lav pris, men mor mener at de skulle aflevere ca. 200 tønder. Hvad der ikke blev brugt på Bjørnholm, blev solgt til Lille Skensved Foderstofforretning. I 1947 var prisen 74 kr. Pr. 100 kg på grund af den utrolig tørre sommer. Til gengæld glemmer min mor ikke sommeren 1954, hvor alt druknede i regn. Der var kun 3 dage med tørvejr – heldigvis lige da Køge holdt byfest, og Vivi Back kørte igennem byen iført Ole Lukøje outfit, MEGET kort, natkjole sammen med Vagn Bro i optoget – der var ikke et øje tørt!

Den sommer havde min mor indkøbt en bugseret mejetærsker, en demo model, til 18.000 kr. Den reddede meget af høsten, som var på såsæd-kontrakt til Lille Skendveds Foderstof Forretning. Det betød så meget for foderstoffet, at Forretningsfører Hansen selv kom ud en søndag formiddag på Bjørnholm med 3 lastbiler for at afhente kornet, som stod i sække. Der blev ikke høstet meget tørt korn den sommer – det som var høstet med selvbinder og stillet i hove, var tæt på at rådne, og to tønder land blev aldrig høstet. Udover korn og roer til kørerne, havde min mor og far lucerne på kontrakt til grønmelsfabrikken samt ærter til Køge Stormølle til ”Gule Ærter”. Ejerne af møllen, David og Inger van Wyhe, blev min mors og fars meget gode venner og Inger blev min mors bedste veninde og de havde et livslangt, uvurderligt venskab.

Min mor kunne naturligvis ikke klare alt på egen hånd, så de havde en fodermester og 3 familier, der som en del af deres løn havde fri bolig – plus løs arbejdskraft i høsten. Der var tre boliger på gården – en lå i Lille Salby og et husmandshus, der lå ved gården. Husmandshuset var opdelt i to boliger, hvilket kunne give mange problemer, hvis de to familier var uvenner. Køkkenerne stødte op til hinanden, så man kunne skændes gennem væggen, til tider meget højlydt og ved brug af ord, min mor aldrig tidligere havde hørt, hendes ordforråd blev i den grad udvidet!

I begyndelsen havde de en ugift fodermester, som boede hos den ene familie, hvor han var på kost. Senere, da gården blev mere mekaniseret og kunne undvære en husmand, fik de en gift fodermester i den ene ende af huset. Inden mejetærskerne holdt sit indtog, var de 10 mand/koner i høsten. En del af kornet blev kørt i lade om sommeren, til senere tærskning om vinteren, og en del blev tærsket i marken, hvor halmen blev sat i en udendørs stak. Det var en festlig tid, hvor min mor bragte kaffe og brød ud om eftermiddagen! Men det kunne også bringe gemytterne i kog, og det krævede store diplomatiske evner at genoprette den gode stemning, før en eller anden uundværlig gik sin vej i vrede. Senere var min mor selv med i næsten alt, og det kunne være lidt af et problem at bevare respekten, når man går og samler sten i marken, men det lykkedes.

I 1953 blev min far syg. De troede i første omgang, at det var en banal hudsygdom, men det viste sig at være Hodgkins sygdom, som der på det tidspunkt ikke var nogen kur i mod, Han fik dog 6 år mere men døde i 1959 – kun 46 år gammel. Min mormor mente bestemt, at nu ville min mor flytte i rækkehus i nærheden af Vigg Rothesvej, hvor de boede – min morfar mente, at min mor nok ville blive på Bjørnholm, hvilket han havde ret i. Min mor elskede Bjørnholm og hun drev selv gården – ikke dårligt for som hun sagde var hun en autodidakt bonde.

I 1961 giftede min mor sig med hendes dyrlæge gennem 11 år, Dyrlæge Knud Løje i Store-Heddinge. Hun havde ellers haft dyrlæge Maegård i Højelse som dyrlæge, men efter at han havde taget livet af to køer i julen 1948, var hun blevet endda meget træt af ham. Knud havde taget den bedste dyrlægeeksamen fra landbohøjskolen nogensinde, og min mor mente at hans rekord står endnu. Som forpagter Dam Larsen på Ny Lellingegård, lidt hånligt, sagde, så var det bedste ikke for godt til min mor! Mor havde kendt Knud i de 11 år, han var kommet på Bjørnholm som dyrlæge, og som en rigtig rar mand. Knud hentede min mor ind imellem, og, meget romantisk, kørte de ud og så på orner – Knud gik så vidt at han for at glæde min mor installerede 10 perlehøns i min mors lille hønsehus, hvor hun tidligere havde haft dværghøns. Da min mor annoncerede at hun skulle giftes med Knud var jeg elektrisk og ville flytte til St-Heddinge med det samme – Knud havde kalkuner, høns, kaniner og ikke mindst Jersey køer – jeg har altid haft en svaghed for køer og får – jeg håbede at min hede drøm om et får kunne gå i opfyldelse – at jeg skulle i ny skole og have nye venner var ikke noget problem.

Abildore – 1961

St-Heddinge, Stevns

I december 1961 giftede Ulla sig med Dyrlæge *Knud Løje* og familien flyttede til Abildore, St-Heddinge, Stevns. Knud havde en af de bedste Jersey-besætninger på Sjælland, avlscenter for Dansk Landrace svin, Fransk Vædder kaniner, Kalkuner og høns. Efter kort tid holdt fårene *Texel*, *Marskfår*, *Dorset Horn*, *Finsk Landrace* og *Berrichon du Cher* deres indtog, Shetlands ponyer blev få år efter importeret fra England, Jersey køerne blev udskiftet med Charolais køer og Dinah fik hvalpe (en dyd af nødvendigheden).

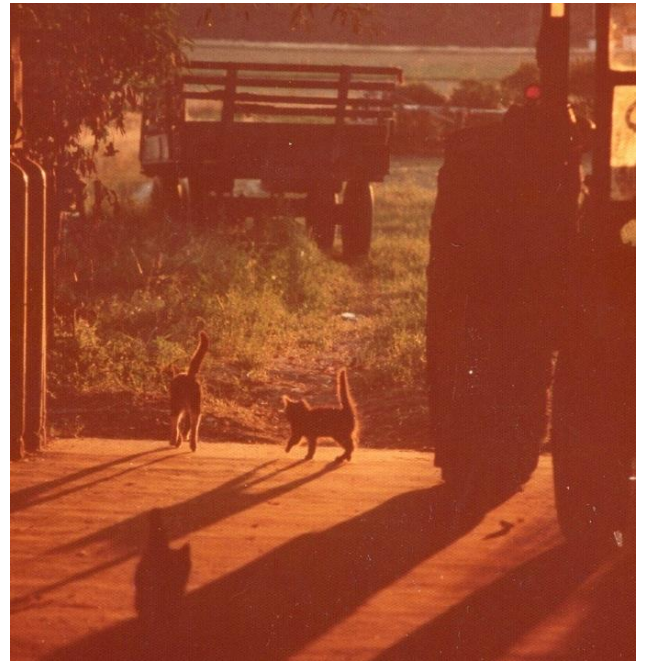

Lamperne er gamle gaslamper – hoveddørene i stuehuset er massive egetræsdøre fra et skib

Ian lægger læs

Ian – 2. klasse

Jersey

Nr 47

Charolais

Charolais besætningen på Abildore var krydset op fra Jersey - for at mindske kælvnings besvær - og der blev insemineret med franske tyre.

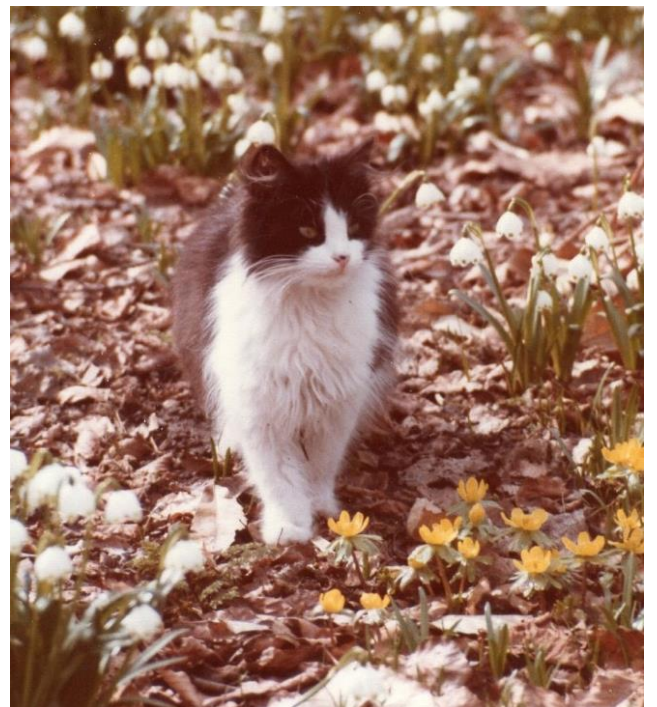
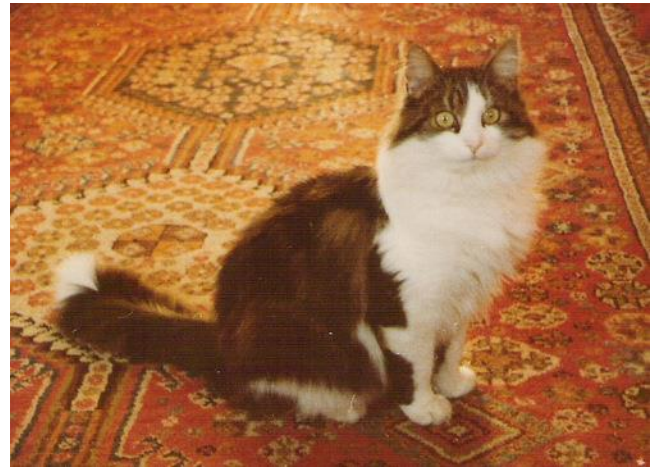

Abildores Ulla

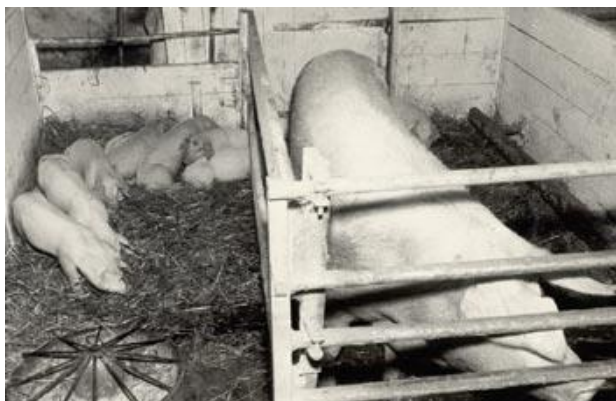
Abildores Ib

Den "Røde armé"

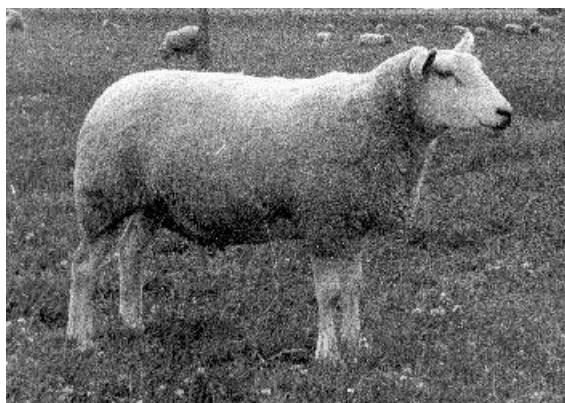
*Avlscenter for
Dansk Landrace*

Duroc

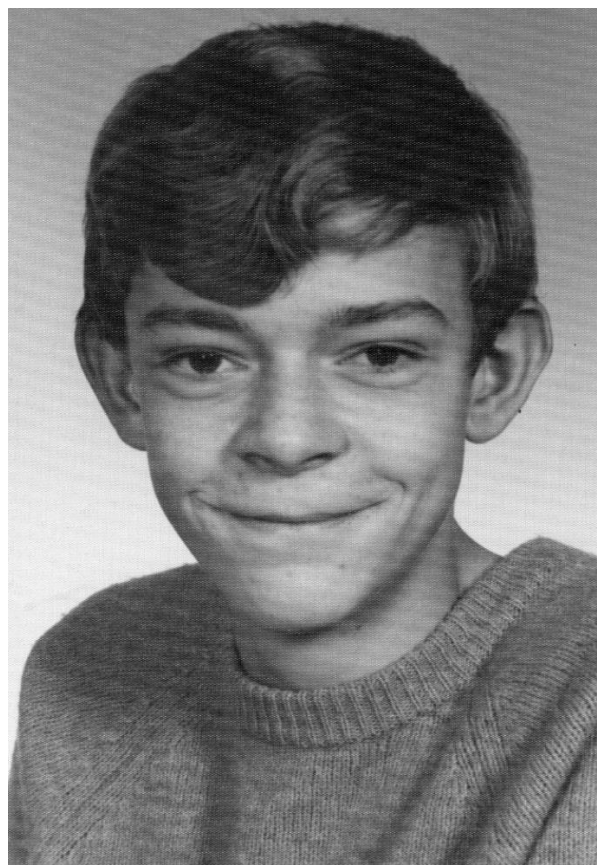

Texel

Tina var Ian's første får.

Texel indgik ikke i vores avlsprogram med de kullede Dorset, idet Texel har sorte muler og kløve samt sorte pletter på ørerne - vi ønskede ikke dette anlæg i den nye race.

Dorset Horn

Importeret til Abildore i 1963

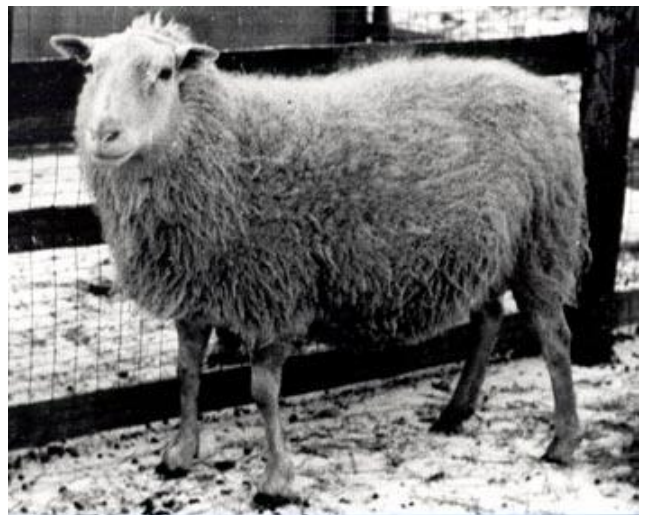
Dorset Horn er kendetegnet ved at kunne læmme året rundt, gode moder egenskaber samt en solid malkeevne.

James

Finsk Landrace

Importeret til Abildore i 1965. Racen er kendetegnet for sin frodighed - trillinger og firlinger var almindeligt.

Berrichon du Cher

Importeret i 1965

Abildores Bernard – Sjællandspræmievædder – 1976

Abildores Hugo

Racen er en decideret kødproducent - de moderlige egenskaber kom ofte i anden række.

Sjællandspræmien fejres

Dansk Kullet Dorset

Anerkendt som race - 1978

På Abildøre er racen udviklet ved krydsning af *Dorset Horn*, *Berrichon du Cher* og *Finsk Landrace*.

Den første vædder indenfor racen, **Viktor** blev kåret på Abildøre i november 1978. I England har man benyttet *Ryeland* til udvikling af Polled Dorset, som har de samme egenskaber som Kullet Dorset, dvs læmning året rundt, god frodighed, gode malkeegenskaber, god tilvækst hos lam og god kød kvalitet.

Landsforeningen Dansk Faareavl N° 8772

Kåringsbevis

Ejer: Navn: *H. Løjt*
Adresse: *St. Hedding*

Kårings-nr. <i>78438</i>	Far: <i>Timm</i>	Ff.: <i>Kn A</i>
Stb.-nr.	K-nr. -	K-nr. <i>73165</i>
Føf./vædder Race <i>Polled Dorset</i>	Stb.-nr.	Stb.-nr.
Nr.	f. <i>27/11 1974</i> som <i>1-28</i>	Fm.: <i>84/1</i>
Navn <i>Viktor</i>	Hos <i>K.L.</i>	K-nr. -
Orem. nr. <i>87</i>	Mor: <i>87</i>	f. <i>23/11 1973</i>
Født <i>2/11 1976</i> som <i>A-2-3</i>	K-nr. <i>77313</i>	Mf.: <i>Kn B</i>
Hos <i>egen</i>	f. <i>27/11 1974</i> som <i>1-28</i>	K-nr. <i>75083</i>
	Hos <i>K.L.</i>	Stb.-nr.
		Mm.: <i>K. 75</i>
		K-nr.
		f. <i>1 19</i>

Kåret den *2/11 1977* af Dansk Faareavis Kåringsudvalg.

Kropsmål i cm.:

Brytning	Længde	Højde	Dybde	Bredde af		
				Lænd	Hofte	Omdrej

Bedømmelse:

Kropsbygning (1-10)	<i>10</i>	Type (1-10)	<i>10</i>	Vækt (1-10)	<i>10</i>
Uld (1-10)	<i>9</i>	Helhedsindtryk (1-10)	<i>10</i>	Points i alt	<i>49</i>

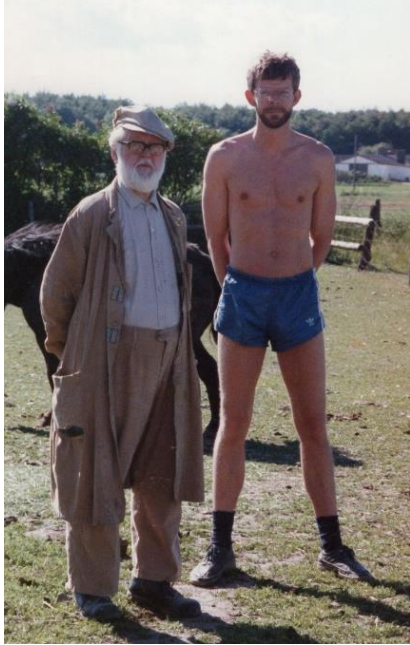
Beskrivelse:
Kraftig, harmonisk, lette lænd, ved den.

Tredrik Andersen
Underskrift

Viktor var den første registrerede/kårede Dansk Kullet Dorset vædder

Abildøres Viktor

Abildores Dux

Fårene er klippet

Abildores Aron

Fransk Vædder

Knud Løje havde Fransk vædder i perioden 1915 til sin død 1990. Han importerede avlsdyr fra Tyskland og har blandt andet opdrættet *Høvding*, der benyttes som Vædderklubbens bomærke.

Høvdingen

Ian student 1972 fra Haslev gymnasium

Stutteri Abildore

Stutteriet for Shetlandponyer blev grundlagt på Stevns i januar 1967 – jeg Ian var med fra starten – nogen skulle rense bokse

Kirkbride Harmony – Roan

Ruby of Yarpha – Grey

Holwell Hazel – Bay

Da vi var glade for ponyer i alle farver – fik vi betegnelsen : "Det farveglade Stutteri"

E.M.G. 16

AVENING SHETLAND PONY STUD

Pedigree of *Avening Charlie Seal* Date of Birth *April 30th 1967* Sex *Filly*
Breeder *cream color, ed type light nose.*

Miss E. M. GLASIER, Tanners, Shipton Moyne, Nr. Tetbury, Glos.
Phone: WESTONBIRT 231

PARENTS	GRANDPARENTS	G. GRANDPARENTS	REMARKS
SIRE	<i>Avening Bluewater (1844)</i>	<i>Silver Fox (1869)</i>	
<i>Avening Jupiter (1410)</i>	<i>Avening June 1.S. (807)</i>	<i>Big Bertha (1912)</i> <i>Chestnut Shetland Stallion</i> <i>pedigree unknown.</i> <i>Red Pepper</i> <i>Vol. XXXV page 24</i>	
DAM	<i>Avening Jupiter (1410)</i>	<i>Avening Bluewater (1844)</i>	
<i>Avening Carolina (5177)</i>	<i>Carola (4854)</i>	<i>Avening June 1.S. (807)</i> <i>Ferdinand (1301)</i> <i>Corona's Chimp (4505)</i>	

Date *November 1967* Signed *Sue M. Glasier*

Håndskrevne Stamtavler fra Miss Glasier

E.M.G. 17

AVENING SHETLAND PONY STUD

Pedigree of *Avening Ginny Buckett* Date of Birth *June 25th 1967* Sex *Filly*
Breeder *Dark Chestnut*

Miss E. M. GLASIER, Tanners, Shipton Moyne, Nr. Tetbury, Glos.
Phone: WESTONBIRT 231

PARENTS	GRANDPARENTS	G. GRANDPARENTS	REMARKS
SIRE	<i>Avening Bluewater (1844)</i>	<i>Silver Fox (1869)</i>	
<i>Avening Jupiter (1410)</i>	<i>Avening June 1.S. (807)</i>	<i>Big Bertha (1912)</i> <i>Chestnut Shetland Stallion</i> <i>pedigree unknown.</i> <i>Red Pepper</i> <i>Vol. XXXV page 24</i>	
DAM	<i>Avening Jupiter (1410)</i>	<i>Avening Bluewater (1844)</i>	
<i>Avening Carolina (5281)</i>	<i>Carola (4854)</i>	<i>Avening June 1.S. (807)</i> <i>Ferdinand (1301)</i> <i>Corona's Chimp (4505)</i>	

Date *November 1967* Signed *Sue M. Glasier*

Woodhall Poona – Grey

*Abildores Isabella - Cream-dun
& Abildores Lassie - Dun*

Kåring 1969

Avening Colossus & Hans Christian

Kirkbride Harmonie

Putluck of Methven

Gayman of Berry

Ardlogie Silver King & Højbo

Pearl of Metven

Abildores Ilja

Exmor

Sally med Komma

*Avening Charlie med
Abildores Elliot*

*Abildores Valentino
Abildores Isabella x Abildores Max*

Abildores Soffy

*Abildores Valeur
Abildores Galla x Wells Magnificent*

Fulmar of Normandikes med Abildores Kate

Wells Elida

*Abildores Sydney
Abildores Galla x Abildores max*

1972

Herunder er alle ponyer anført i det år de er født med angivelse af deres meritter

Sysonby Tann & Abildores Trix

1989	ABILDORES WINDY	ABILDORES ILJA (SH 149)
1988	ABILDORES VERA	ABILDORES ILJA (SH 149)
1987	ABILDORES ULRIK	ABILDORES MAX (SH 154)
1986	ABILDORES TRIX	ABILDORES ILJA (SH 149)
1984	ABILDORES ROSE	ABILDORES ILJA (SH 149)
1982	ABILDORES OLIVE	WELLS MAGNIFICENT (SH 133)
1980	ABILDORES MAX	WELLS MAGNIFICENT (SH 133)
1976	ABILDORES ISABELLA	GAYMAN OF BERRY (SH 70)

1976

Abildores Isabella
Sysonby Tann x Gayman of Berry

1995	ABILDORES FLASH GORDON	GILLINTO OF DRAKELAW (SH 233)
1994	ABILDORES ESTELLA	ABILDORES MAX (SH 154)
1991	ABILDORES BLISS	GILLINTO OF DRAKELAW (SH 233)
1990	ABILDORES ALMA	ABILDORES ILJA (SH 149)
1989	ABILDORES WINDSOR	ABILDORES ILJA (SH 149)
1988	ABILDORES VALENTINO	ABILDORES MAX (SH 154)
1987	ABILDORES URSULA	ABILDORES MAX (SH 154)
1986	ABILDORES TATTLER	ABILDORES MAX (SH 154)
1985	ABILDORES STELLA	ABILDORES MAX (SH 154)
1984	ABILDORES REBEKKA	ABILDORES MAX (SH 154)
1982	ABILDORES OLYMPIA	WELLS MAGNIFICENT (SH 133)

1977

Ginette of Drakelaw

1995	ABILDORES FANNY HILL	ABILDORES MAX
1994	ABILDORES ECCO	ABILDORES MAX
1993	ABILDORES DOMINIQUE	ABILDORES MAX
1992	ABILDORES CANCAN	ABILDORES MAX
1991	ABILDORES BRITTA	ABILDORES MAX
1990	ABILDORES ANITA	ABILDORES MAX
1989	ABILDORES WANDA	ABILDORES MAX
1988	ABILDORES VILJA	MINTO OF DRAKELAW
1987	GILLINTO OF DRAKELAW	MINTO OF DRAKELAW
1985	GIAH OF DRAKELAW	WELLS VALDORMAN
1980	VAL OF DRAKELAW	WELLS VALDORMAN

1980

Abildores Max
Sysonby Tann x Wells Manificent

1987

Gillinto of Drakelaw
Ginette of Drakelaw x Minto of Drakelaw

1990

Abildores Alma
Abildores Isabella x Abildores Ilja

2005 ABILDORES PEGGY SUE
 2003 ABILDORES NELLY
 2001 ABILDORES LORENZO
 1999 ABILDORES JAMAICA
 1996 ABILDORES GIZMO
 1994 ABILDORES ELLIS

GOLDEN JAFFA OF KINKELL (SH 335)
 ABILDORES ECCO (SH 354)
 ABILDORES ECCO (SH 354)
 ABILDORES ECCO (SH 354)
 EASTLANDS THUNDER (SH 307)
 GILLINTO OF DRAKELAW (SH 233)

1991

Abildores Bliss
Abildores 46sabella x Gillinto of Drakelaw

1995	ABILDORES FRITZ	ABILDORES MAX
1997	ABILDORES HOUDINI	EASTLANDS THUNDER
1998	ABILDORES IRMA	ABILDORES ECCO
1999	ABILDORES JESSICA	ABILDORES ECCO
2000	ABILDORES KINGO	ABILDORES ECCO
2001	ABILDORES LIPTON	SOUTHLEY BILBERRY
2002	ABILDORES MAGGIE	ABILDORES ECCO

1991

Køerne afhentes

Huset tømmes

1991

Kærholm – Vassingerød

Stutteri Abildore flyttede i oktober 1991 til Vassingerød
med os tog vi Shetlandponyer, Kullet Dorset samt Fransk Vædder.

Per bavnehøj – vores fåreklipper – sørgede for transport af dyr

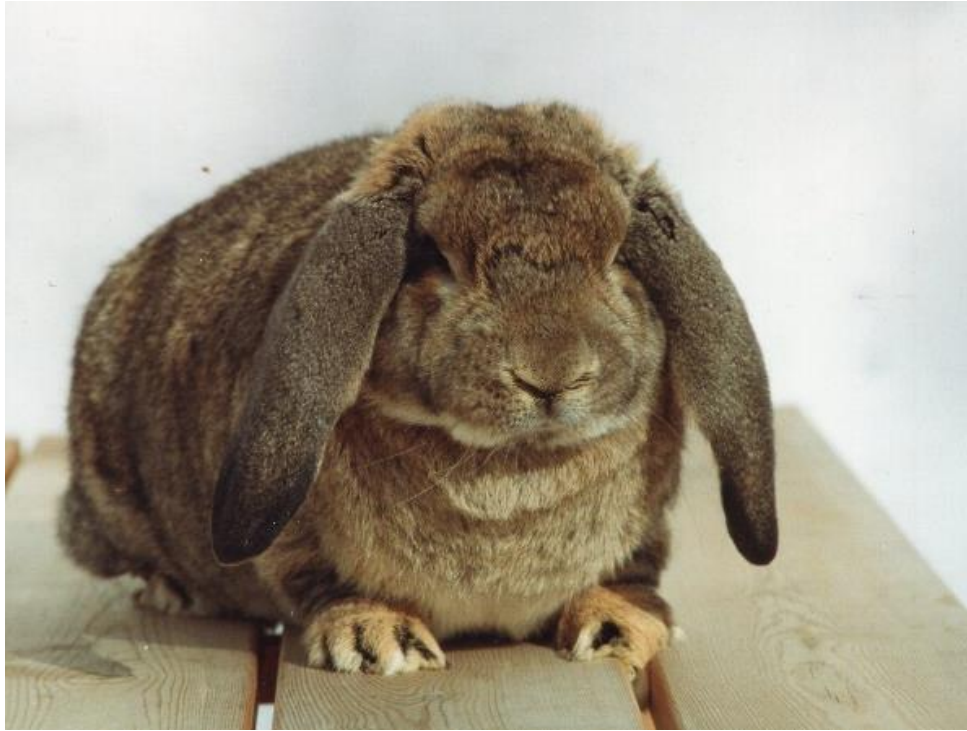

Henning Andersen sørgede for trimming af haven

Freja

Plovmand

1993

Sophie of Drakelaw
Blue Bounting of Drakelaw x Val of Drakelaw

Sophie of Drakelaw

1998	ABILDORES IGOR	ABILDORES ECCO
2000	ABILDORES KENZO	ABILDORES GIZMO
2001	ABILDORES LUIGI	SOUTHLEY BILBERRY
2002	ABILDORES MICK	SOUTHLEY BILBERRY
2003	ABILDORES NANCY	SOUTHLEY BILBERRY
2004	ABILDORES OLGA	SOUTHLEY BILBERRY
2006	ABILDORES REGITZE	SOUTHLEY BILBERRY
2007	ABILDORES STANLEY	ABILDORES ECCO
2008	ABILDORES TEXAS	ABILDORES ECCO
2009	ABILDORES URBAN	ABILDORES ECCO
2010	ABILDORES VALDEMAR	ABILDORES ECCO
2011	ABILDORES WILCOX	ABILDORES ECCO
2012	ABILDORES ALEXIS	ABILDORES ECCO

1994

Harviestoun Perila

2010 VANESSA

2009 ABILDORES UFO

2006 ABILDORES RONJA

2002 ABILDORES MIKADO

2001 ABILDORES LIBERTY

2000 ABILDORES KELLY

ABILDORES ECCO (SH 354)

ABILDORES ECCO (SH 354)

SOUTHLEY BILBERRY (AE0620)

SOUTHLEY BILBERRY (AE0620)

SOUTHLEY BILBERRY (AE0620)

ABILDORES ECCO (SH 354)

Harviestoun Perila

Highwood Serenade

2005	ABILDORES PRETTY POLLY	ABILDORES KENZO (SH 461)
2004	ABILDORES ODESSA	ABILDORES ECCO (SH 354)
2002	ABILDORES MEGAN	ABILDORES ECCO (SH 354)
2000	ABILDORES KETTY	SOUTHLEY BILBERRY (AE0620)

Abildores Ecco
Ginette of Drakelaw x Abildores Max

Abildores Ecco

1995

Southley Bilberry

Southley Mignonette x Prancer of Methven

Southley Bilberry

1996

Abildores Gadaffi
Abildores Anita x Bøgegårdens Schubert

Abildores Gizmo
Abildores Alma x Eastland Thunder

1997

Candy of Drakelaw
Riccalton Lobelia x Melland Mario

Candy of Drakelaw

1998

Abildores Irma
Abildores Bliss x Abildores Ecco

2014	ABILDORES CINDERELLA	CLOTHIE JOSTELL (SH 613)
2011	ABILDORES WISHFUL	CLOTHIE JOSTELL (SH 613)
2010	ABILDORES VOLMER	CLOTHIE JOSTELL (SH 613)
2007	ABILDORES SAXO	BERGERUDS POLO (SH 323)
2005	ABILDORES PATSY CLINE	GOLDEN JAFFA OF KINKELL (SH 335)

2000

Abildores Kingo
Abildores Bliss x Abildores Ecco

Abildores Kingo

Abildores Ketty - 2000
Highwood Serenade x Southley Bilberry

Abildores Kenzo
Sophie of Drakelaw x Abildores Gismo

Abildores Kenzo

Abildores Kenzo - Sverige

2001

Abildores Lorenzo
Abildores Alma x Abildores Ecco

Abildores Lorenzo - Sverige

Abildores Louigi
Sophie of Drakelaw x Southly Bilberry

Abildores Lipton - 2001
Abildores Bliss x Southley Bilberry

Abildores Laurette
Candy of Drakelaw x Southly Bilberry

Abildores Laurette

Fanny

2002

*Abildores Megan
Highwood Serenade x Abildores Ecco*

Abildores Megan

Abildores Megan

Abildores Maggi
Abildores Bliss x Abildores Ecco

Abildores Maggi

2003

Abildores Maggi & Abildores Megan

*Abildores Nemo
Candy of Drakelaw x Southley Bilberry*

Abildores Nancy
Sophie of Drakelaw x Southley Bilberry

Pernille Sandø & Abildores Nancy

Abildores Nelly

Abildores Nelly

2004

Ian har erhvervet den Naturvidenskabelige Doktorgrad i Cellebiologi

*Abildores Odessa
Highwood Serenade x Abildores Ecco*

Abildores Odessa

Abildores Odessa

Abildores Odette
Candy of Drakelaw x Southley Bilberry

Abildores Odette

Abildores Olga
Sophie of Drakelaw x Southley Bilberry

Abildores Olga

2005

*Abildores Patsy-Cline
Abildores Irma x Golden Jaffa of Kinkell*

*Abildores Penny-Lane
Candy of Drakelaw x Abildores Kenzo*

*Abildores Peggy-Sue
Abildores Alma x Golden Jaffa of Kinkell*

Abildores Peggy-Sue

Abildores Peggy-Sue

Abildores Pretty-Polly
Highwood Serenade x Abildores Kenzo

Abildores Pretty-Polly

Clothie Jostell

Helle & Clothie Jostell

Clothie Jostell

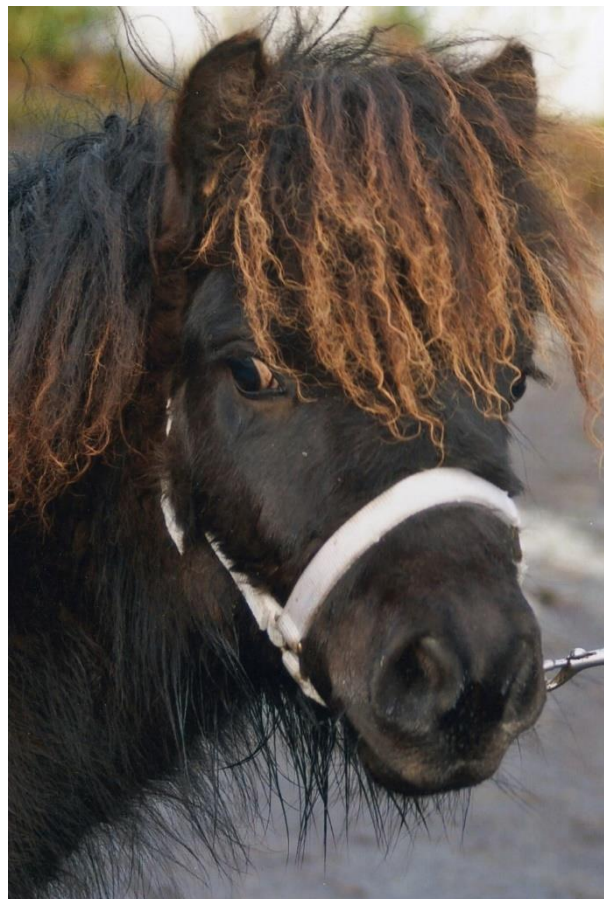
2006

Abildores Regitze
Sophie of Drakelaw x Southley Bilberry

Abildores Regitze
Sophie of Drakelaw x Southley Bilberry

Abildores Ronja
Harviestoun Perila x Southley Bilberry

Abildores Ronja

Sedgehill Pearl
Sedgehill Malachite x Ulverscroft Harvestmoon

Sedgehill Pearl

Sedgehill Pearl

2007

Fanny - Poker i TV

Abildores Stanley
Sophie of Drakelaw x Abildores Ecco

Abildores Saxo
Abildores Irma x Bergeruds Polo

Abildores Selma
Abildores Megan x Bergerods Polo

Abildores Selma

2008

Abildores Tosca
Abildores Olga x Abildores Ecco

Abildores Tosca

Abildores Tosca

In 2008 Anette Thorshøj presented 4 mares out of Abildores Ellis – the judges, Barbara Wilson and Doreen Tindal, rewarded the group 1. Kl (1st degree, 23 points out of 24).

Abildores Ellis

Abildores Ecco - Æblerov

2009

Abildores Urban
Sophie of Drakelaw x Abildores Ecco

Abildores Urban

2010

Abildores Vanessa
Harviestoun Perila x Abildores Ecco

Abildores Vanessa

Abildores Viktor
Abildores Megan x Clothie Jostell

Abildores Viktor

Abildores Viktor

Abildores Viktor

Abildores Volmer
Abildores Irma x Clothie Jostell

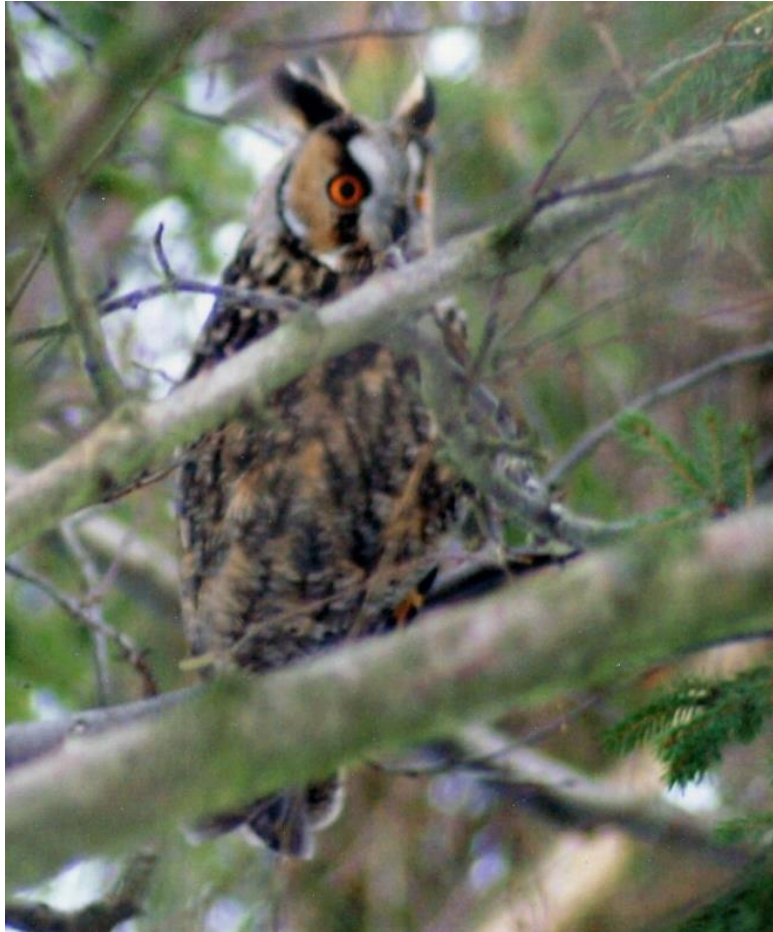
Abildores Volmer

Abildores Volmer

Abildores Volmer

Abildores Verner, Viktor, Volmer, Valdemar

Polo

Jack

2011

Abildores Wishful
Abildores Irma x Clothie Jostell

Abildores Wishful

Abildores Wispa
Abildores Megan x Clothie Jostell

Abildores Wispa

*Abildores Wilcox
Sophie of Drakelaw x Abildores Ecco*

Kane - Fredericia

Abildores Tosca & Abildores Peggy-Sue

2012

Abildores Alexis
Sophie of Drakelaw x Abildores Ecco

Abildores Alexis – The out-liner

Abildores Alexis

Abildores Alexis

Abildores Ascot
Abildores Megan x Clothie Jostell

Abildores Arn
Peggy Sue x Clothie Jostell

Abildores Arn

Skjoldsgaard Donna Nova

Kane

Martin – Polo - Jack

2013

Martin – Jack – Darcy – Polo

Skjoldsgaard Donna Nova

2014

*Abildores Candy
Abildores Megan x Clothie Jostell*

Abildores Cinderella
Abildores Irma x Clothie Jostell

Abildores Cinderella

Holmegaard – Torben, Nick, Donna Nova & Martin

Kirsten – Sally *alias* Abildores Patsy-Cline

Skjoldsgaard Donna Nova

2016

Klinik med *Francois Lemaire de Ruffieu & Kane*

2017

Vordingborgvej 456

I oktober 2017 overtog Martin J French og Ian H Lambert Vordingborgvej 456, Haslev

Med os tog vi:

- Abildores Irma
- Abildores Peggy-Sue
- Abildores Wishfull
- Abildores Wispa
- Abildores Alexis
- Abildores Cinderella
- Clothie Jostell
- Abildores Volmer
- Kane
- Donna Nova
- Jack & Polo
- Ulla Løje (Ian´s mor)

Ross flyttede straks ind fra naboen

Orpingtons blev hentet fra en lokal avler

Drømmen om drivhus var blevet en realitet

Drømmen om arbejdsværelse til Jack og Ian var ligeledes blevet en realitet

Abildores Wishful

Abildores Wispa

Abildores Volmer

2019

Jasmin – Redcomet Whole Lot A Love – 07/08/2018

Pippa – Frunrunners Scarlet Pleasure – 26/03/2019

Abildores Hanna

Abildores Peggy Sue x Clothie Jostell

Abildores Hunter

Abildores Alexis x Clothie Jostell

Sanfords Galaxy

2020

Abildores Idris

Abildores Wishfull x Sandfords Galaxi

Abildores Ikaros

Abildores Peggy Sue x Sandfords Galaxi

Abildores Ikaros – 3 år

Mille-Fleur – Cistron sort – Guld sort

Orpington

Marran

2021

Topsy – Blicci's Three Steps to Heaven - 04/04/2021

2022

Abildores Kenny

Abildores Alexis x Abildores Volmer

Abildores Kenya

Abildores Peggy Sue x Abildores Volmer

Kane

Fretain's Jiggeraon Rockoman ankommer 23-07-2022

Mor og Martin i Laksebutikken August 2022 - Sverige

Pippa – Johan – Birgitte – Tommie – Martin / Rockoman / Topsy – Mutti – Ian / Jasmin – Sally – Edith

August - 2022

2023

13. januar – Rockoman kysser til lykke

Abildores Lex

Abildores Odessa x Abildores Volmer

Kane

Abildores Legend

Abildores Nancy x Abildores Volmer

Abildores Peggy-Sue & Abildores Hanna

TOPSY - Blicci's Three Steps to Heaven

- EUJW22 - VIJV22 - ROJV22 - DKJUCH - KLBJCH
- HAHJV22 - DKKJUBJ22

ROCKOMAN - Fretain's Jiggeraon Rockoman

- CIB 2023
- NOCH - FICH - DKCH - SECH
- ROV22 - KLBCH - NOJV19

Abildores Wishful, Wispa & Cinderella

Abildores Volmer

Abildores Volmer – Januar 2024

Abildores Nancy & Sandøs Mark

Abildores Alexis & Sandøs Marron

40 år med Shetlandsponyer – 2007

Da vi i 1966 havde besøg af en dyrlæge fra Nairn i det nordlige Skotland, og jeg allerede på det tidspunkt havde besluttet, at vi skulle have Shetlandsponyer på Abildore, var det nærliggende at spørge ham til råds. Min mand, dyrlæge Knud Løje, havde jo sagt, at hvis jeg absolut ikke kunne leve uden heste, skulle det være de mindste, der fandtes!

Dyrlægen, der hed Morrison, rådede os til at henvende os til Netherley Stutteriet, som opdrættede store, sorte ponyer, eller til Wells Stutteriet, som havde både sorte og røde ponyer. Uden at vide det mindste om Shetlandsponyer skrev vi i oktober 1966 til Harry P. Sleight, St Johns Wells, for at høre, om han skulle have noget til salg. Harry P. havde imidlertid allerede meldt nogle hopper til Aberdeen auktionen og kunne ikke trække dem tilbage, men han henviste os til Kirkbride Stutteriet, som ejedes af Col. Sir Reginald Houldsworth. Bart. OBE. Det lød jo meget imponerende, men Col. Houldsworth viste sig at være en meget venlig og jordnær person – på et tidspunkt spurgte jeg ham, hvad Bart.stod for, da jeg ikke regnede med, at han var bartender, og jeg fik det ligefremme svar, at det stod for Baronet og var en titel, man fik tildelt, og at den desværre gik i arv til ens søn! At Col.stod for oberst og OBE var "Order of the British Empire" vidste jeg godt.

Houldsworth tilsendte os en liste over de ponyer, han havde til salg med stamtavler, som på det tidspunkt ikke sagde os noget som helst, og priser. Mens vi overvejede, havde han flyttet sit kontor, og hans tilbud var blevet væk, så han skrev igen og spurgte om de priser, han havde opgivet til os! Vi endte med at købe et gråt hingsteføl, *Ardlogie Silver King*, fra Harry P.s nabo, 2 skimlede hopper, *Sysonby Bennet* og *Ruby of Yarpa*, som skulle være i fol, men ikke var det og heller aldrig blev det. Derudover købte vi en skimlet 1 års hoppe, *Woodhall Poona*, samt en rødstikkelhåret (roan) hoppe, *Kirkbride Harmony*, og et cream-dun hoppeføl *Kirkbride Hazy*, som begge var af hans eget opdræt. Jeg var allerede dengang glad for de cream-dun. Ponyerne blev fløjet herover og afhentet i Kastrup – det var som juleaften, da de ankom d.16 jan.1967. Desværre døde *Hazy* efter kun 14 dage af en voldsom ormeskade – *Harmony* havde det heller ikke for godt, men hun overlevede, blev kåret og fik adskillige føl. Vi sendte obduktionserklæringen til Houldsworth, som skrev, dybt nedbøjet, på et Skotsk, som mindede om dårlig Dansk ordret oversat til Engelsk, at vi måtte jo tro, at han, som var en komplet fremmed for os, var en frygtelig én!! Det var jo dybt rørende, desværre havde jeg sendt pengene, men han tilbød straks at finde en anden ifolet hoppe som erstatning for ”*Wee Hazy*”. Han havde 2 hopper, en cream-dun, som fristede os meget, hun var rimelig nem at fange, sagde han – bare hun havde et langt reb i grimen, jeg sagde tak for tilbudet men nej til hoppen for en sådan en hoppe havde vi allerede i *Ruby of Yarpa*, hende have vi allerede udstyret med 3 m lang reb i grimen og hun vidste nøjagtig indenfor 5 cm hvor langt det reb var! I stedet fik vi *Holwell Hazel*, en meget sød, brun hoppe, som næste år fik *Abildores Aly*, SH 81, kåret i 2A og senere leverede et føl hvert år.

Samme år, 1967, købte vi to hoppeføl fra Miss Enid Glasier, Avening Stutteriet, *Avening Jinny Cricket*, rød, og *Avening Charley Girl*, cream-dun, som senere blev mor til *Abildores Gilbert*, som endte hos Søren Chr. Henriksen, stutteri Bomlund, og stadig kan findes i mange stamtavler selv i dag.

Da *Ardlogie Silver King* ikke viste sig at have anlæg for rødt, solgte vi ham til Ingvar Johansson i Sverige, hvor han blev benyttet i avlen i mange år. Et cream-dun hingsteføl, *Avening Colossus*, som viste sig at blive miniature, blev også solgt til Sverige, i stedet købte *Gayman of Berry*, rød med lys man og hale, af Harry P. *Gayman* kom til at betyde meget for os, men da jeg stadig var på jagt efter en cream-dun hingst, fandt Betty Cox *Potluck of Methven* til os, og samtidig købte vi også hans datter, *Pearl of Methven*, også cream-dun. *Pearl* blev senere mor til *Bergeruds Polo*, ham har vi i 2006 benyttet til vores to 1 kl hopper, *Abildores Megan* og *Abildores Irma*, og venter føl efter ham her til april. Vi kunne tilsyneladende ikke få nok cream-dun, så i 1972 ankom *Sysonby Tann*, og hun må vel kaldes den ene af vores stamhopper, idet hun blev mor til *Abildores Isabella* (efter *Gayman of Berry*) og *Abildores Max* (efter *Wells Magnificent*), der begge har været meget betydningsfulde ponyer i vores stutteri.

På et tidspunkt fik jeg da også, et kort øjeblik, lyst til broget, så i 1974 købte vi *Normandykes Fulmar*, et sortbroget hoppeføl, af Rowena Provan's mor, Mrs. Lewis. Da vi stadig købte ponyer ubeset, bad vi dog om et foto af føllet – vi modtog et billede af forenden af føllet, med en undskyldning om, at hun var en rådden fotograf!

Udsigten fra køkkenvinduet på Abildore, Stevns 1983.

Da vi kunne se, at vores lille flok trængte til en avlsmæssig forbedring, ville vi finde en virkelig god sort hingst, og valget faldt på hingsteføllet *Wells Magnificent*, som var til salg på Wells Stutteriets "stalddørsauktion", og samtidig ville vi også gerne købe en god sort hoppe. Sleigh's datter, Marjorie, rådede os til hingsteføllet *Wells Magnificent* og hoppen *Wells Elida*, og da vi ikke selv kunne være til stede ved auktionen, havde vi bedt Mrs. Pat Lory, Rachel Bown's mor, om at byde for os. Elida, eller guldgåsen, som vi med rette kaldte hende, endte i en pris på £600, som dengang, i 1974, var den højeste pris betalt på en auktion til dato! Begge ponyer blev senere kåret i 1 kl, og Elida var en dejlig hoppe, at vi så ikke fik så megen glæde af hende som ønsket er en anden sag. Vi havde håbet at få en cream-dun søn, *Abildores Ossian*, efter hende kåret, men det lykkedes ikke trods 3 forsøg – sig ikke, at vi ikke var udholdende – vi fik således aldrig at se, hvordan han var i avlen.

Drømmen om de grå ponyer gik i opfyldelse, da vi i 1987 importerede den grå hoppe, *Ginette of Drakelaw*, med hingsteføllet, *Gillinto of Drakelaw* ved siden. Udover Gillinto fik Ginette 5 grå hoppeføl i rap – alle kårede – samt vores røde hingst *Abildores Ecco*.

I 1991 flyttede stutteriet fra Stevns til Nordsjælland. Abildores Isabella, cream dun med blis, der står parat til aflæsning har uden tvivl haft stor betydning for vores avlsarbejde.

Efter min mands død i 1990, oplevede jeg den lykke, at Ian gerne ville fortsætte stutteriet sammen med mig, og vi flyttede til Nordsjælland, hvor vi sammen købte en lille gård, Kærholm i Vassingerød. Ian, som også er glad for de grå, har siden importeret først hoppen.

Candy of Drakelaw og siden hingsten, *Southley Bilberry*, begge grå, samt en enkelt rød, *Sophie of Drakelaw*. Han har altid været glad for Drakelaw ponyerne og ikke mindst for deres opdrætter, nu afdøde Katherine Lee. Billy er i efteråret 2006 solgt til Anne Pagmar, Jäboruder, Sverige, vi har tre hoppeføl efter ham og i stedet har Ian købt en grå hingsteplag af Marie Brooker, Clothie i Skotland og et gråt hoppeføl fra Rachel Bown, Sedgheill i England. Vi venter spændt på ponyerne ankomst - trods 40 år er det stadig som juleaften!

Det har været spændende og morsomme 40 år – trods fejkøb og uheld og uvidende dommere! Vores tålmodighed har været endeløs – synes jeg. Vi har holdt os til de samme størrelser og de samme farver i alle årene, til trods for, at hverken dommere og derfor heller ikke købere, brød sig om cream-dun ponyer – rødt var heller ikke populært de første mange år, og heller ikke de "store". Mads Schmidt Eriksen, Nordals, der dengang var dommer, og havde været "meddommer" sammen med Dougal Dick ved kåringen i 1980, offentliggør sine uforglemmelige tanker i vores magasin Året Rundt 1980. Han ikke enig enig med Dicks bedømmelsen af typen – en Shetlandspony skal være, citat: *En lille kraftig, primitiv, madammeagtig hest, med et lille udtryksfuldt, velformet hoved, små ører og store levende øjne, lige og bred pande og med store åbne næsebor.* Han fortsætter med at skrive: *... der vil så nok efter disse replikker være nogen, der spørger: er der så ikke plads til de store ponyer? Da vil jeg svare, at selvfølgelig er der det, idet folk selv må om det, selv bestemme, men det må være sådan, at der aldrig vil komme sådanne dyr på fløjen, ej heller kåret i 1 Kl, men må slutte troppen som været kåret, idet vi ikke kan afvise dyr, der holder sig under de 107 cm.* Se det var jo

noget af en mundfuld, især når vores egen *Wells Magnificent*, 102 cm., ved samme kåring stod nr. 2 i sit hold og blev kåret i 1.Kl! det var så vores held, at Mads Eriksen kun var ”meddommer” og med for at skabe lighed mellem de Engelske og de Danske bedømmelser. Jeg vil ikke påstå, at vi havde succes med vores store ponyer i uønskede farver. I mange år vidste jeg dårligt, at der fandtes andre kåringsklasser end 2B, og jeg var målløs, da jeg første gang som trækker avancerede til en anden plads og 2A, for slet ikke at nævne, da jeg med Elida kom på fløjen i 1.kl, den glæde fik jeg da ud af hende!

Selvom der ikke findes noget smukkere end en god sort hingst, har vi altid villet have farver, så vi ud over kønnet på føllene, også kunne være spændt på farven. Vi har haft mange, mange glæder og selvfølgelig også sorger, som da *Wells Magnificent* døde af uforklarlige grunde, da vi måtte aflive *Bliss*, fordi hun i sine senere år blev stærkt forfangen og ikke blev i fol, og da *Hotlips* (*Highwood Serenade*) måtte aflives sidste år, da hun ikke kunne føle – heldigvis den eneste foling i 40 år med den udgang. Jeg tænker tit på *Knud*, der sagde til sine klienter, når de sørgede over et sygt dyr, at de skulle være glade for, at det ikke var deres børn, der var noget galt med. Det er dejligt at være omgivet af dyr, men man må være realistisk, og sætte tingene i perspektiv, ellers skal man ikke have med dyr at gøre.

Et højdepunkt i stutteriets historie var i 2006 hvor Abildores Maggie, ud af Abildores Bliss og efter Abildores Ecco, fik 44 points og udpeget som bedste danskopdrættede hoppe ved kåringen på Sjælland. Maggie er her fremvist af Emilie Bjørnshøj.

Jeg har mødt mange dejlige ponyer og deres mennesker, både hjemme og i udlandet, jeg har haft en spændende tid i bestyrelsen og på ISPC møderne, og sidst og ikke mindst glædede det mig meget, at foreningen udnævnte mig til æresmedlem i 2004.

Ulla Løje, Kærholm, Januar 2007

Nogle spørgsmål vi ofte bliver stillet:

- Er der nogen af jeres hingste, der har givet flere hoppeføl / hingsteføl end andre?
- Hvor lang tid går jeres hopper drægtige?
- Hvor høje bliver jeres ponyer?

Svar fremgår af tabellerne

Er der nogen af jeres hingste, der har givet flere hoppeføl / hingsteføl end andre?

Hingstens navn	Antal Hingsteføl	Antal Hoppeføl
<i>Ardlogie Silver King</i>	2	1
<i>Gayman of Berry</i>	13	18
<i>Potluck of Methven</i>	19	11
<i>Wells Magnificent</i>	7	6
<i>Abildores Ilja</i>	6	9
<i>Abildores Max</i>	13	23
<i>Gillinto of Drakelaw</i>	4	4
<i>Abildores Ecco</i>	3	7
<i>Southley Bilberry</i>	8	8
Total inklusiv data fra ikke anførte hingste	82	93

53% af de føl der er født på Stutteri Abildore var hoppeføl og 47% var hingsteføl - dette er tæt på en 50% / 50% fordeling

Dog ser det ud til at Abildores Max og hans søn Abildores Ecco har givet næsten dobbelt så mange hoppeføl som hingsteføl!

Hvor lang tid går jeres hopper drægtige?

Hoppens navn	Antal dage fra første bedækning	Antal folinger
<i>Ginette of Drakelaw</i>	329 +/- 5 dage	7
<i>Sophie of Drakelaw</i>	339 +/- 6 dage	7
<i>Candy of Drakelaw</i>	332 +/- 10 dage	4
<i>Abildores Isabella</i>	320 +/- 8 dage	14
<i>Abildores Anita</i>	336 +/- 7 dage	5
<i>Abildores Alma</i>	331 +/- 4 dage	5
<i>Abildores Bliss</i>	330 +/- 4 dage	7
<i>Harviestoun Perila</i>	342 +/- 5 dage	3
<i>Highwood Serenade</i>	331 +/- 5 dage	3
Gennemsnit	332 +/- 5 dage	

Ud fra gennemsnittet ser der ud til at hoppen vil føle 332 +/- 5 dage efter den dag hvor hun blev bedækket første gang - men skal man planlægge sin ferie må man regne med at nogle hopper går længere så som Harviestoun Perila eller kortere så som Abildores Isabella.

Shetland Ponies in Denmark

Indlæg i *Native Pony Magazine*, UK - magazine dedicated to Britain's Native Pony Breed

A Danish Shetland Pony stud founded on British blood lines

Exactly when the Shetland pony was introduced into Denmark is not quite clear. The first pony in the Danish Stud-Book is a black mare named Musse, who was born in 1947 and had no form of pedigree. She was assessed in 1959 at the assessment in the Danish Pony Society, the forerunner to our Shetland Pony Society. The latter was first formed as an independent society in 1968 and the first assessment in the Shetland Pony Society, took place in 1968. Our first Stud-Book for Shetland ponies was published in 1970. We cannot compete with the mother Stud-Book, where the first Stud-Book was published in 1890.

The first import of Shetland ponies from Great Britain, was, as far as I know, Wells Erick (originally Erick of Longhaugh) but he left no trace in the breeding. Imports from Great Britain did not really start until the 1960th and included ponies from the well known British studs Trancy, Marshwood, Harviestoun, Berry, Wells and others. Ponies from these early imports can be found in most pedigrees. The ponies were mostly standard sized, but in later years the miniatures became popular, as well as imports from Holland.

In 1990 Denmark joined the ISPC together with Sweden, Holland, Norway, Finland, Poland, France, Switzerland, Belgium and later Germany, and of course Great Britain. At the yearly meetings proposals were aired, and decisions were made – rules for imports/exports and “The International Veterinary Standard” were decided upon, as well as breeding policy was unified between the different countries. Apart from all this, it was very useful to meet representatives from other countries, and the host country often managed to take the members to an assessment, a show or stud visits. I myself had the pleasure of attending several meetings as a secretary on the Danish Shetland Society board together with our president, Else Enemark. I think those meetings are of great importance to our breed.

In Denmark we have a yearly assessments for stallions in Jutland in May, as well as a yearly assessments for mares in the summer held on two locations - one in Jutland and one in Zeeland. Although the assessments are no longer compulsory, Danish breeders all turn up to have their stallions as well as mares measured and judged. Since 1973 we have used British judges at the stallion and mare assessments in order to ensure that the quality, type and conformation of our ponies is according to the breed description, originally set by the Mother society. Colts/stallions are normally presented for the first time as 2 or 3 years old but they first obtain an assessment for life when they are shown as 4 years old. At the stallion assessment all entries must have passed a veterinary examination in order to continue for assessment. We use a point system at the stallion and the mare assessments where each pony is presented one by one and given marks for *Type*, *Conformation*, *Limbs*, *Movement in a walk* and for *Movement in a trot*. It is the sum of points that determines, whether the pony is placed in I class (1.K1) or in II class (2A or 2B), but it is the judges that assign the marks, make the fine adjustment at the lining up of the ponies, and finally the selection of champions. In addition we in Denmark also have the possibility to present stallions, mares and geldings at a utility test, where the ponies are either ridden, driven, lounged or shown in long reins – this utility test ensures a good temperament in the breed. I have the impression, that the British judges, who are very competent and appreciated in Denmark, like our system and that they are quite impressed by the high quality of the Shetland ponies in Denmark.

Our own stud, Abildore, was started in 1967. We already had a herd of Charollais cows, Danish Landrace pigs, and Dorset sheep on the farm. I had lived most of my life with horses (riding horses and German black Oldenburg), so my husband, who was a vet, told me, that if I could not live without horses, it had to be the smallest breed, I could find! The choice of course was the Shetland ponies and I never regretted this choice. A visiting vet, Mr Morrison from Nairn, advised us ponies from Netherley or Wells. We got in touch with Harry P. Sleigh, who had nothing for sale, but managed to find 6 ponies from Kirkbride, Sysonby, Woodhall, Ardlogie and Yarpa. We bought them unseen, and Col. Houldsworth kindly offered to arrange the transport by air to Copenhagen – it was like Christmas Eve, when they arrived! Admittedly it was a mixed lot – 2 grey mares, 3 filly foals (cream-dun, grey, red roan) plus a grey colt foal. The cream-dun filly foal died within a fortnight from severe worm damage. Col. Houldsworth promptly replaced her with a lovely bay mare, Holwell Hazel who delivered a foal every year. The two grey mares were supposed to be in foal, which they were not, and furthermore, they never did get in foal.

In spite of our bad beginners luck, we did not lose heart. I have always loved the cream-duns, so we bought two filly foals from Miss Enid Glacier (Avening) – the chestnut Avening Ginny Cricket and the cream-dun

Avening Charly Girl. We also bought a cream-dun colt foal, Avening Colossus, who in spite of his name turned out to be a miniature. As we only wanted standard ponies, we exported Colossus to Sweden after he had passed the assessment in Denmark. Later we bought the chestnut colt, Gayman of Berry, and the cream-dun colt Potluck of Methven, who both have been of importance for our stud.

In 1974 we realized, that we needed a really good black stallion to improve the quality of our colored ponies, so we turned once more to Harry P. Sleight and at the advice of Marjorie Sleight we went for a colt foal, Wells Magnificent, and a lovely mare, Wells Elida – both were black. The problem was that both ponies were set up for sale at a private auction held on the Wells stud. As we could not attend the auction ourselves, Mrs. Pat Lory did the bidding on our behalf – Elida costed £ 800, the highest price paid for a pony at an auction at that time, so she was renamed “the golden goose”! Both Elida and Magnificent went top class at the assessment in Denmark, and Magnificent bred a very good stallion, Abildores Max, who has done extremely well in our stud.

Apart from the cream-duns, we also liked the greys, so in 1987 I bought a lovely grey mare Ginette of Drakelaw with a grey colt foal, Gillinto of Drakelaw at foot from Mrs. Katherine Lee. Ginette was 10 years old at the time, and apart from the foals, she had in England, she produced 5 grey filly foals, a chestnut filly and a chestnut colt, Abildores Ecco. All her foals, sired by Abildores Max, have been assessed and are in the Danish Stud-Book. Furthermore, Abildores Ecco, who is now 16 years old, is our stud-stallion and is breeding extremely good mares, several of which have been rewarded 1.Kl plus championships in Denmark and abroad.

When my husband died in 1990, my son, Ian Lambert, and I moved to a smaller farm in Vassingerød in the north of Zealand, bringing the best ponies, 10 sheep and our lop-eared rabbits. Naturally it was a godsend to me that Ian – he is 2 m tall - is just as bitten by the Shetland ponies as I am, so that we could keep the stud. Ian, who is a doctor in biology and travels a lot, visited at several occasions Pat Lory (Southley), Katherine Lee (Drakelaw), Pat Renwick (Ulverscroft), Doucal Dick (Transy) and Rachel Bown (Sedgehill) and through the stays at these studs, Ian has learned a lot about breeding, the stallions/mares in the breed today as well as studs that do not exist today. Ian has imported Sophie of Drakelaw (chestnut), Candy of Drakelaw (grey), Southley Bilberry (grey) and later Sedgehill Pearl (grey by Ulverscroft Harvest Moon). In 2005 Ian also bought a colt, Clothie Jostell from Marie Brooker (Clothie), as our own stallion, Abildore Ecco is running into his own progeny. Jostell is a charming well tempered standard sized stallion, dark grey on the body with white mane and tail – he passed the assessment in 2009 (2A) and we are expecting his first foals this spring.

In spite of our ups and downs during the 43 years, we have had no end of pleasures with our ponies. We have stuck to the same type of standard sized ponies, in the colors chestnut, dun and grey. In spite of my love for colors I do have a black mare which I bought when I attended the Trancy stud's centenary in 1996. It is Harviestoun Perila and she has a blaze, which is most unusual in black Shetland ponies – I just had to own her! I also have her filly by Southley Bilberry, the black, Abildores Ronja which is heading for the mare assessment this year. The reason for not wanting black ponies is, that I find it more interesting to speculate on, what colors the offspring may have, instead of having just getting a black colt/filly foal – besides we love to see our little flock in the paddock, and actually the two blacks set off the other colors.

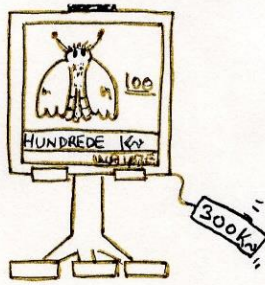

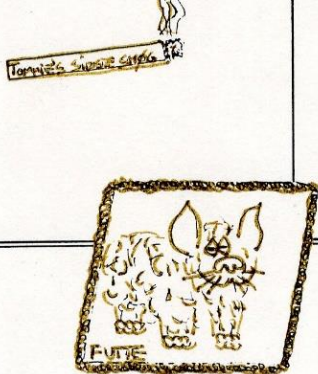

I have made many friends through the ponies in Denmark, Norway, Sweden, Germany as well as in Great Britain. Some of the friends bring back good memories, not only for their dedication to the breed. Having bought my first ponies from Enid Glasier, we developed a friendship until she died at an age above 100 – one says that the Shetland pony keeps you young! Unfortunately I have never met Enid in person, but we kept in touch, writing to each other quite often. When she gave up the Avening Stud, she offered me 3 of her mares – a very generous offer, which I dared not accept, as they all suffered from laminitis, and would not pass the assessment in Denmark. With respect to Katherine Lee, I was warned, before calling her in order to buy Ginette of Drakelaw – that she was a feeble old lady! Katherine was not feeble at all and on contrary, she was full of life and she even came to visit us in Denmark a few years later. I almost lost my husband on that occasion, as she told me, that she had always been one for the men and grabbed my husband by the arm – Katherine was a real charmer! I called her every time Ginette had foaled, and her reply was always the same – I knew, she would do well, as soon as I let her go! The very first breeder I actually got in touch with was Pat Lory. I had fallen in love with Hawaiian Princess, who of course was not for sale. Years later, when Ian and I visited her daughter Rachel, I finally met Pat – I must admit, that we were both quite moved.

Pat Renwick, which I met for the first time at an ISPC meeting in Maastricht, is one of these very rare persons, you feel, you have known all your life, when you meet them for the first time! She is so hospitable, and Ian and I have visited her several times at Ulverscroft and in Cumbria. She has taken me to the Malvern Show and to several studs – she is a person, I should love to have as a neighbor in Denmark, instead of far away in Cumbria!

I have been member of the Danish Shetland Pony Society, as well as the Swedish society for 43 years. I have always found the British Stud-Book second to none – you could trace a pony from it was born, until it died or was exported. Now I find myself “a stranger” in the British Society, which I have never done before. I am sorry, as I feel, I have lost faith – I can find stallions in the Stud-Book, whose parents are not parentage checked, and apparently colt foals/ young colts, who in due cause, can be used for breeding, as long as they have passed the ”voluntary” veterinary examination. In the future I see no guaranty for conformation or type for a pony that enters the Stud-Book or goes for export. The height entered in the stud book might also be questionable as ponies can enter as yearlings. I find it is a steep drawback not only in the British Mother Stud-Book but also in the solid work to maintain the breed, which was initiated more than 100 years ago, enforced by breeders and judges through the years and recognized by breeders all over the world.

May, 2010

Ulla Løje, Abildore Stud, www.abildore.dk

<p>Pony-opdrætteren</p> 	<p>Kunstneren</p> 	<p>Moderen Afkomet er i særklasse, decideret af den intelligente, kosmopolitiske og solide type, der besidder et sublimt temperament og udviser sunde og gode brugsegenskaber 24 points</p> <hr/> <p>Husmoderen</p> <hr/> <p>Strøget af censuren</p> <hr/>
<p>Hundeføreren</p> <p>Dæk! - det er mig, der er sekretær</p> <p>Hvaffor en førerfejl?</p> <p>15 strafpoints for hvad? hvaffor en pølse?</p>	<p>Kanin-opdrætteren</p> <p>Tip-tip-tip-tip-tip-tip-tip oldebarn til Høvdingen</p>	<p>Globetrotteren</p> <p><i>Turen går til Malaga</i></p> <p>Krak viser vej til den nærmeste Pizzabar</p> <p>Maastricht by night</p> <p><i>Se USA på 10 dage</i></p>
<p>Bedstemoderen</p> 	<p>(Anti)-rygeren</p> 	<p>TV-guiden</p> <p>Dallas -Dollars Brat Pit Stallone ***</p>